

oppebærer aldersrente og den anden invaliderente, betragtes tillægget som ydet med halvdelen til hver af ægtefællerne. Det i stk. 2 omhandlede ekstraordinære lommepegebeløb refunderes efter de for refusion af lommepege gældende regler. Om opførelse i kommunernes regnskaber af de omhandlede udgifter og om indsendelse og revision af regnskaber gælder de i folkeforsikringslovens § 66 fastsatte regler.

§ 2. Denne lov træder i kraft straks.

I § 1, stk. 3, 1. punktum, blev slutningen („dog således . . . bæres af statskassen“) tilføjet under sagens behandling i folketinget.

Af bemærkningerne til lovforslaget anføres:

„Ved *pristalsreguleringen* pr. 1. april 1950 blev alders- og invaliderenten i overensstemmelse med reglerne i folkeforsikringslovens § 85 reguleret på grundlag af pristallet for januar måned 1950, der var opgjort til 315. Det for april måned 1950 beregnede pristal udgør 322, altså en stigning på 7 points i forhold til januarpristallet. Efter reguleringsbestemmelserne i § 85 ville denne stigning, såfremt det ikke i nævnte bestemmelse havde været fastsat, at regulering kun skal finde sted pr. 1. april på grundlag af januarpristallet, have berettiget rentemodtagerne til en forhøjelse af lovens grundbeløb og af en række af tillæggene til renten med 4 pct.

Under hensyn til at der således ville være tale om en forholdsvis betydelig stigning af renten, har man anset det for rigtigt, at der for finansåret 1950—51 ydes rentemodtagerne et ekstraordinært tillæg til dækning af den prisstigning, som aprilpristallet giver udtryk for.

Tillægget foreslås principielt fastsat således, at det svarer til den ovennævnte forhøjelse af renten på 4 pct., som rentemodtagerne ville have været berettiget til, såfremt reguleringsbestemmelserne i folkeforsikringslovens § 85 havde været anvendelige. En forhøjelse på 4 pct. af den årlige rente svarer til 48 pct.'s forhøjelse af een måneds rente, hvilket tal man af praktiske grunde finder bør afrundes til 50. Tillægget foreslås udbetalt på een gang sammen med renten for december måned.

Ved at sætte tillægget i forhold til den for de enkelte rentemodtagere beregnede rente har man tilsigtet, at *tillægget i første række skal komme de rentemodtagere tilgode, som ikke har indtægt ved siden af renten*. De rentemodtagere, som har sådan indtægt, og som på grund heraf får udbetalt en nedsat rente, vil herefter også få det ekstraordinære tillæg udbetalt med et forholdsmæssigt nedsat beløb. . . .